

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 43 [i. e. 44]. Amandos esse inimicos

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

sunt. Multi fame, siti, nuditate, ære alieno, litibus, infirmitatibus vexantur. Alii inimiciis, persecutionibus, calumniis, amissione bonorum, carcere, captivitate, aliisque calamitatibus torquentur. Nec minor illorum miseria est, qui inter spem & metum cum morte luctantur, in formidabili momento positi, à quo pender æternitas. In maxima denique necessitate versantur animæ defunctorum, quæ acerbissimis pœnis cruciantur, quorum tota spes in viventium suffragiis sita est. Ad hos omnes charitatis nostræ & misericordiæ actus, quantum Deus dederit, extendendi sunt, eleemosynis, consilio, orationibus, aliisque remediis & officiis salutaribus. Christus sibi accepta refert, quæ illis impendimus beneficia & de his in novissimo die copiosam nobis mercedem reddet.

§. XLIV. *Amandos esse inimicos.*

Heroïca virtus, & evangelicæ legis perfectio est dilectio inimicorum, quam Christus promulgavit dicens: *Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos: orate pro persequentibus & calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est, qui solem suum oriri facit super bonos, & malos & pluit super justos & injustos. Matth. 5. 44.* Durum hoc edictum carni & sanguini, ac propterea legislator mentes erigit ad cœlestia, ut sitis, inquit, filii Patris vestri, qui in cœlis est: ut nimirum carnali nativitate posthabitâ, secundum illam vivamus, qua in Christo regenerari sumus. Exigit autem non solum ut diligamus inimicos, sed ut illis insuper beneficia impendamus, bene semper de illis & sentiamus, & loquamur & pro ipsis oremus: alioquin nec Pater noster dimittet nobis peccata nostra, ut idem Dominus comminatus est. *Matth. 6. 15.* Apostolus quoque ait: *Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi. Tum sequitur, Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. Rom. 12. 20.* Ne vincamur ab hominibus, non est in nostra potestate: sed ne vincamur à malo, id in nobis positum est. A malo autem vincitur, qui mala sibi infe-

rentes odio habet: vincit in bono malum, qui eos sincerè, & ex corde tamquam insignes benefactores diligit: & si in mala incidunt, eis compatitur, eorumque necessitatibus gaudenter, & liberaliter succurrit. Hanc veritatem charitas faciliùs persuadet, quàm omnia sapientum argumenta. Non igitur timenda sunt mala, quæ verbis vel factis inferre nobis homines possunt; sed illa potiùs timenda, quæ ipsi nobis irrogamus odio erga illos, impatientia, & appetitu vindictæ. Sola charitas nos invincibiles, & omni malo superiores facit: *Aqua multe adversitatum, & persecutionum non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Cant. 8. 7.* Magnum autem incendium oportet esse, quod inundationibus aquarum resistit.

§. X L V. *Verum bonum amandum.*

DEus nobis summum bonum est, quem jubemur diligere toto corde, tota mente, totis viribus: & huc omnino tendendum est, nec aliud ultra quærendum: huc omnia consilia nostra referenda sunt. Amor enim summi boni omnem in se virtutem complectitur: temperantia siquidem amor est hominem in Deo integrum & incorruptum servans: fortitudo est amor constanter omnia perferens propter Deum: justitia est amor Deo soli serviens, & cæteris quæ sub Deo sunt bene imperans: prudentia denique amor est ea bene discernens, quibus adjuvatur, ut ad Deum pergat, & ab iis quæ illum impedire possunt. Ipsum verò summum bonum non intuitu mercedis, aut proprii commodi; sed propter se amari debet, propter suam bonitatem, qua nihil melius esse potest, cum sit infinita, & finis omnium. Ideò perfectus Dei amor esse censetur, cum omnia bona propter ipsum amantur, à quo & per quem sunt bona: cum amatur sine modo, ita ut voluntas, licet non adæquet, saltem attingat, quantum fieri potest, summam ejus & immensam bonitatem, nullum modum vel terminum ponens in ejus dilectione: cum